

NÁGÁK
ELEFÁNTOK
MADARAK

VISELETEK DÉLKELET-ÁZSIA
SZÁRAZFÖLDI TÉRSÉGÉBŐL

KIÁLLÍTÁSVEZETŐ FÜZET

* A gyarmati időkben az említett régiót Hátsó-Indiának és Indokínának nevezték. Az előbbihez tartozott a brit fennhatóság alatti Burma – mintegy India meghosszabbításaként –, az utóbbihoz pedig a francia gyarmatként ismert Kambodzsa, Laosz és Vietnam. A két egység között fekvő ország, Thaiföld (régj nevén Sziám) volt az egyetlen, amely megőrizte függetlenségét.



TE IS ÜZEN SZ A KÜLVILÁGNAK AZZAL,
AMIT VISELSZ, ÉS AHOGYAN VISELED.

Kedves Látogatónk!

Köszöntünk a *Nágák, elefántok, madarak* című kiállításon, amely Délkelet-Ázsia szárazföldi térségének öt országában fellelhető viseleteket mutat be, mi-
közben végigkalauzol a területen.*

A kiállításon megismerkedhetsz a Burma (ma Mianmar), Sziám (ma Thaiföld), Laosz, Kambodzsa és Vietnam területén élő népek jel-
legzetes textilművességével, és rácsodálkozhatasz ősi, ám a mai napig eleven jelképrend-
szerére.

Gazdag hiedelemvilág alkotja a hátterét az öltözékeknek, a viseleti kiegészítőknek (ékszerek), illetve anyagaiknak, színeiknek, formáiknak, díszítéseiknek. Ünnepekkal, szokásokkal, rítusokkal átszőtt világot ismerhetsz meg, mely minden bizonnyal tőled sem áll távol.

DRESSZ.KÓD?

Az ember ősidők óta ruhával fedi be a testét, hiszen meg kell védenie a naptól, a fagy-
tól, a széltől, az esőtől, vagyis a környezeti körülményektől. A kiállításon szereplő nép-
csoportok hite szerint azonban nemcsak ezek lehetnek ártalmasak az emberre, hanem a természetfeletti
erők is. Jellegetes viseleteiken semmi sem a véletlen műve, minden jelentéssel bír és információt hordoz:
utal a viselő családi állapotára, anyagi helyzetére, a közösségben elfoglalt helyére. A textileken látható szim-
bólumok a nekik tulajdonított erővel, míg az ékszerek fényükkel verik vissza és tartják távol az ártó erőket.

Ha alaposan megfigyeled a mintákat, színeket és formákat, akkor a kezdetben megfejthetetlen kódnak tűnő
jelrendszerben képes leszel eligazodni. Kalandozásunk a kiállítás legrégebbi tárgyainak helyszínéről, a kambodzsi
khmer birodalomból indul, és a 18–19. századi burmai, sziámi királyi udvar öltözetein keresztül vezet a már említett
öt ország területén élő népek viseletéhez. Ismerkedj meg velük! **Kellemes és hasznos időtöltést kívánunk!**



UDVARI KULTÚRA | KAMBODZSA

Furcsának tűnhet, hogy a kiállítás – mely viseleteket és viseleti kiegészítőket mutat be – egy szoborral, pontosabban egy domborműves töredékkal kezdődik.

KŐBE FARAGOTT INFORMÁCIÓK

A kőbe faragott, vésett ábrázolások az évszázadok üzeneteit hordozva pontos képet hagyományoztak ránk egy adott kultúra öltözködési szokásairól. Így egy régi szobor vagy dombormű értékes forrás a textilek kutatásában, különösen akkor, ha az adott időszakból nem maradt fenn más példa.

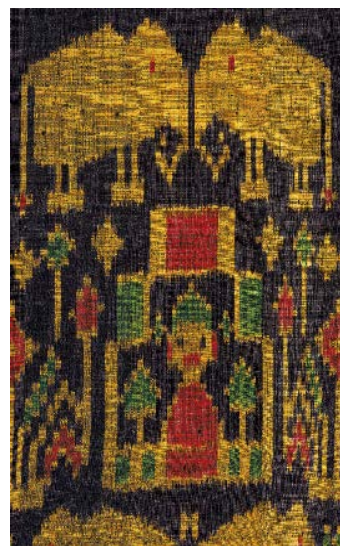
Nézzük, mit árul el nekünk ez a kambodzsai művészet egyik fontos korszakából származó, indiai előképet követő 13. századi fejtöredék!

A dombormű nagy része hiányzik, de így is kivételesen szép. A belső harmóniát és nyugodt derűt sugárzó arcon az egyenes, széles száj szfinxszerű mosolyra húzódik.

A fedelmi figuraként, királyi ékszerekkel ábrázolt alak nagy méretű fülbevalót visel, fejdíszét egy diadém alkotja, haját kúp alakú kontyba tekerte. A haj ilyen formában való elrendezése és díszítése az évszázadokkal későbbi fotón látható *khmer* szólótáncos fémből készült fejdíszén is visszaköszön.

A domborműves töredék mögött – a buddhista szentélyekben ma is használt – textil függ, rajta elefántfigurák ismétlődő sorai között pagodában ülő férfialakok, ugyancsak magas, kúp alakú fejdíszsel.

A kiállítás többi részében – a textilek mellett – szobrok, archív fotók, kerámiák közvetítenek további ismereteket az egyes kultúrák jellegzetes öltözékeiről.



UDVARI KULTÚRA | BURMA

Az utolsó burmai uralkodó, *Thibaw Min* (uralk. 1878–1885) és királyi udvartartása, családja, valamint brit és indiai katonák küldöttsége látható azon a nagy méretű, 19. századi, festett selyematlasz képen, amely több jelenetben mutatja be az uralkodó trónfosztását és kiköltöztetését a palotából, amire 1885-ben került sor.



A 19. századi burmai viseletek tanulmányozásához kitűnő lehetőséget kínálnak a több nézetben ábrázolt jelenetek. Az előkelő burmai nők viselete a selyemfestményen és egy fotón megegyezik: a hölgyek felsőtestüket sálkendőbe csavarják, földig érő selyemszoknyát, fölötté hosszú ujjú, mintás kabátkát viselnek. Kontyba fogott hajukat virág díszíti.



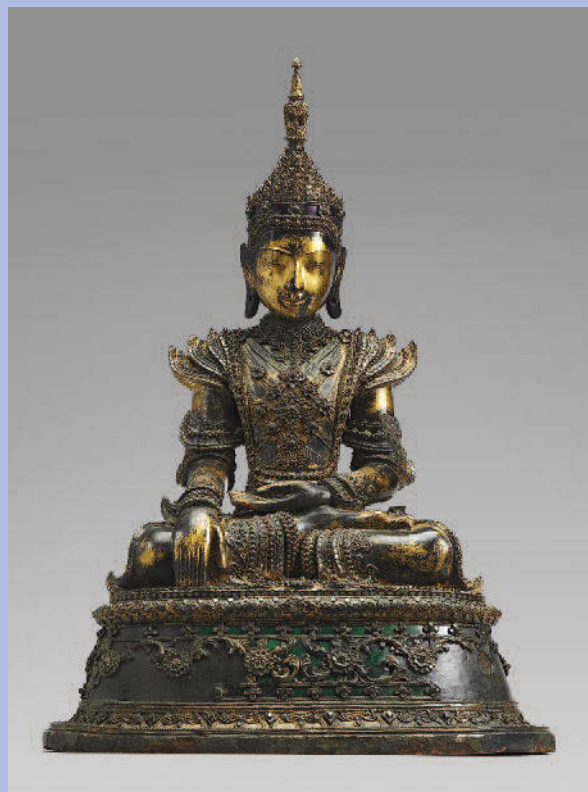
Figyelemre méltó a selyemképen a burmai király öltözete is: feje tetején szoros kontyba fogta haját, a homlokán hagyományos módon megkötött kendőt visel, akárcsak a 19. századi fotón látható előkelő burmai férfi.

Thibaw Min király teljes uralkodói díszben, lótuszülésben ül. Felsőruházata vállban, könyöknél és csuklónál felhajló, cikkelyes szegélyekkel díszített; mellkasán, karján ékszerek sokasága látható.

Az uralkodói viselet pompás párhuzama a szerzetesi köntöse fölött világuralkodói díszekkel felékszerezett, aranyozott fából készült Buddha-szobor, mely csúcsos formájú fejdíszsel, felfelé hajló válllapokkal, rangjelző díszekkel ábrázolja Buddhát. Az ábrázolástípus egy híres délkelet-ázsiai legendára utal: *Szakjamuni Buddha* (a történeti Buddha) egy alkalommal királyi díszeket öltött magára, hogy megtérítse a gögös *Dzsambupati* királyt, aki elutasította az ő tanításait. Buddha színe előtt az uralkodó rádöbbsent saját jelentéktelenségére és a mulandó külsőségekre, majd buddhista hitre tért.



ELŐKELŐ BURMAI VISELET



UDVARI KULTÚRA | SZIÁM

A 19. századi *thai* szobrászati és festészeti alkotások jó útmutatók a korabeli jellegzetes udvari viselet tanulmányozásához. A *Hódolat a huszonnyolc Buddha előtt* című, 19. századi tekerckép alsó részén tájképbe helyezett világi jelenet látható.



Balról borotvált fejű nőalak (szerzetes) közeleg két szolgálóval, akik dobozt és csukott ernyőt (méltóságjelvény) hoznak magukkal. A korban szokásos módon, kefeszerű rövid haját viselnek, ruhájuk csípőkendőből testre igazított „nadrág-féle”, mint amilyen a 19. századi fotón is látható egyszerűbb változatban.



Jobbról uralkodói díszbe öltözött férfi érkezik három szolgálóval, akik kardot, bételkészletet* és ernyőt cipelnek. A finom vonású, előkelő férfi csúcsos fejdísz, nyakgallért, aranyból és drágakövekből készült karékszereket, gyűrűt, hegyes orrú lábbelit visel. A mezítlábas szolgálók ruházata derékban övel összefogott, combközépig érő, mintás kabátból és nadrág formájú – tulajdonképpen csipőre tekert – kendőből áll, amelyet boka fölött bordűr díszít.

*bétel: bétel növény levelébe csomagolt arakadió-darabok, valamint méz és fűszerek keverékéből álló rágnivaló, melyet csak megrágnak, de nem nyelnek le. A bétel összetevőinek tárolására szolgál a bételtartó-készlet, mely egy rekeszre osztott doboz. Aranyból vagy ezüstből készült változata méltóságjelvényként ismert.



Az említett *thai* előkelő viselet értékes tanúja egy 19. századi, aranyozott, festett, üveg- és tükörberakással díszített, ember nagyságú szobor, ami egy rendkívül kecses testtartású, ám rettentő arcú *dvárapálát*, vagyis kapuőrt mintáz. Fején csúcsos fejdíszt visel, nyakában üvegberakásos lánc lóg. Combjának felső részéig érő, hosszú ujjú, díszes köntösét üvegberakásokból készült virágok díszítik.

A köntös vállban, könyökben és az alsó részen felfelé hajlik; alatta, deréktól lefelé testhez simul és térd alá ér. A korábbi példákon keresztül már megismert, csípőkendőből alakított nadrágszerű viselete harántszagos mintázatú.



DÉLKELET-ÁZSIA NÉPEI

Délkelet-Ázsia szárazföldi részén több népcsoport él, akik számára az országhatárok manapság is többé-kevésbé átjárhatók. A népcsoportok egymástól jól megkülönböztethető viseletei sokat elárulnak viselőikről, gondolkodásukról, hiedelemvilágukról, ünnepeikről, szokásaikról.

HMONG, JAÓ ÉS LANTEN KÖZÖSSÉGEK

A HMONGOK A magukat klánokba soroló *hmongok* napjainkban Laosz, Thaiföld (Sziám), Mianmar (Burma) és Vietnam területén élnek, de legnagyobb lélekszámban Kínában vannak jelen. Több csoportjuk is létezik Laosz és Thaiföld területén,

melyek megkülönböztetésére részben a női felsőruházat alapszínének jelzőit használják, így beszélhetünk – többek között – *zöld/kék hmongokról* és *fehér hmongokról*.

ZÖLD/KÉK HMONGOK

Az itt látható női viselet hosszú ujjú kabátból, díszes bő szoknyából, aprólékosan mintázott kötény-

ből, esetenként derékra kötött sálkendőből áll. A hímzett nyakkivágású, fekete kabátka ujján szőtt és batikolt* csíkok jelennek meg, a gallér díszítésén a háztető motívuma látható. A rakott szoknya három szövetcsíkból áll: felső derékrészből, alsó, gazdagon hímzett szegélyrészből és középső, különlegesen aprólékos batikolt darabból, melyet keresztek, macskatalpák és vörös cikcakkminták díszítenek. A szoknyára kötött hosszú hímzett kötényhez csatlakozó övszalagokon hímzett halszemmotívum és háromszögek alkotta halpikkelyminta látható. A *hmong* nők saját készítésű lábszárvédőt és kereskedőktől beszerzett szandált viselnek. Hajviseletük a turbánkendőktől a különböző, hajtűkkel változatos módon elrendezett frizuráig csoportonként és régióként eltér. A férfiak egyszerű fekete nadrágot, több méter hosszú, végein díszített, derékra kötött sálkendőt és rövid derekú vászon-, selyem- vagy szaténkabátot hordanak.

*batik: a szó jelentését a jávai 'irni' és 'pontot rajzolni' kifejezésre vezetik vissza. A batikolásnak nevezett technika egy díszítési technikát jelent, melynek során az anyag egyes részeit forró viasszal lefedik, majd hideg/langyos festéktüdőbe helyezik. Az anyag a viasszal fedett részek kivételével tetszés szerinti színt/színeket kap. A viaszréteg eltávolítása után – a korábban lefedett réteg alól – előtűnik az anyag eredeti alapszíne.





FEHÉR HMONGOK

A fehér hmong elnevezés a női ünnepi fehér szoknyás viseletre utal, ugyanakkor a fehér hmong asszonyok a hétköznapokon a férfiakhoz hasonlóan indigókék nadrágban járnak.

A felnőtt viselet kicsinyített változata jelenik meg a gyermekek öltözkéiben. A népcsoport, mely hagyományosan fehér szoknyát viselt, napjainkban fekete vászonnadrágot és kék kézelővel díszített fekete kabátkát hord, derekán

színes övel és fém pénzermékkal díszített kis táskával. A felnőttekével azonos az itt látható kislány csíkos, élénk rózsaszín pomponokkal díszített turbánkendője és többsoros ezüst nyakéke is, amelyen lélek-lakatok függenek láncokon. (Ezekkel kötik a lelket a testhez.)

A hmong viselet fontos kelléke a babahordozó, ami két darabból áll: a fő panel díszítése batikolt alapon piros rátétes kerítésmotívum, a fejet védő panel díszítése hímzett uborkamagmotívumokból és páros csigavonalmintából áll. Ugyanez a csigamotívum a hmong gyermeksapkáknak is jellegzetes díszítőeleme.





A JAÓK A *jaó* (másik nevükön *mien*) közösségek Kína középső részéből vándoroltak Dél-Kínába, és a 13. század környékén érkeztek Vietnam, Laosz, Thaiföld északi részének magas hegyei közé. A *jaó* nők viseletéhez hozzátartozik a fekete tunika, melyet élénk lilás-rózsaszínes gallér díszít. A tunika elöl rövidebb, így látni lehet a gazdag hímzésű rövidnadrágot is. Fejükön turbánt viselnek, aminek felső része hímzett.

A férfi viselet ennél jóval egyszerűbb: indigószínű vászonnadrágból és zubbonyból áll.



Dekoratív ékszereik közé tartoznak az ünnepeken viselt, ezüsből készült gyűrűk, karperecek, merev nyakpántok. A nők nyakpántjára hátul ezüstláncon apró ezüsfüggőket, szelencéket és szelencéhez állatokat (denevéreket, halakat, madarakat, pillangókat) ábrázoló figurákat, valamint golyókat és csengettyűket akasztanak. A kisgyermekek gazdagon díszített, piros pomponos sapkát hordanak kilenc-tíz éves korukig. Tízéves koruk körül a kislányok már ki tudják húzni a saját ruhájukat, és rengeteg időt töltenek hímzéseik csinósításával, tökéletesítésével.



A LANTENEK A *jaó* nép *lanten* alcsoportjához tartozó közösségek a dél-kínai Kuanghszi tartományban, valamint Vietnam és Laosz északi részén élnek. A csoport elnevezése a kínai nyelvből ered, viseletük jellegzetes indigó színére utal.

A *lantenek* sötétkék indigó nadrágot viselnek, oldalt fémgombokkal záródó indigókék tunikával, amelynek nyakrésze élénklila rojttal díszített, a kézelő világoskék és lila színű.

Merev nyakpántot, egy pár ezüst karkötőt, két pár fülbevalót hordanak. A *lanten* gyerekek ruhája nem különbözik a felnőttekétől, nyakukban ők is merev ezüst nyakéket viselnek, és a hátukon teherhordó kosárban cipelik haza a terményt, akárcsak a felnőttek.



TAI KÖZÖSSÉGEK

Délkelet-Ázsia legnagyobb létszámú népcsoportja a *tai* nyelvű népesség. *Tai* nyelvű közösségek sokfelé élnek, de Thaiföldön és Laoszban államot is alkottak. A legtöbb *tai* közösségre igaz, hogy a mai napig maguk készítik ruháikat és a háztartási textilek többségét is. A textilek mintakincse a helyi hitvilág alakjait őrzi.

A TAIDAMOK A *taidam* asszonyok jellegzetes viseleti darabja a fekete vagy sötétkék indigószínű, díszes turbánkendő, amelyet a magas kontyuk köre csavarnak. A férjes fiatalasszonyok turbánkendőjének mintás vége

a homlokukra hajtva lóg, míg az idősebbeknél a tarkóra. Jellegzetes kerek nyakú, rövid blúzok ezüst- vagy más fémből készült gombokkal záródik. Az itt látható blúzokat ezüstszerű, bogár és pillangó formájú gombsor zárja. Hosszú szoknyájukat hajtással igazítják magukra és derékban betűrik. Hozzá piros mintás részt varrnak vászonból, és rendszerint zöld selyemövet hordanak.





A LAÓK A *laó* nyelvet beszélő közösségek ma Laoszban élnek a legnagyobb számban, de jelentős csoportjaik találhatóak még Thaiföld északkeleti részén is.

A hagyományos *laó* öltözet szép példája az 1900 körül készült képen látható fiatal *laó* lány viselete, aki szoknyáját elöl hajtással igazította alakjára, felsőtestére pedig sálkendőt tekert. Kontyba fésült haját virág díszíti, füleit függők.



A *laó* viseletek (például szoknyák, turbánkendők) jellegzetes mintái a mitikus állatok, köztük is a leggyakoribb a *nága* (kígyószerű lény). A *laók* hiedelme szerint az ártó erők a fejtető lágyszőnyege részén könnyebben behatolnak a fejbe, ezért a női turbánkendőknek különösen fontos díszítőeleme a szimbolikus

védelmet biztosító *nága*. Az itt látható töredékes turbánkendő közepső paneljét türkizszínű, farkukkal összekapcsolódó, nagy méretű *nágák* díszítik, a bordúron háztetőkből álló cikcakkminta, illetve virágok, pillangók sora látható.

Ha emberalakot látunk egy textilen, az többnyire ősré, sámánra, szellemlényre utal, akik megjelenhetnek repülő csónakban – mellyel a szellemvilágban közlekednek –, vagy az erő szimbólumaként számon tartott elefánt hátán utaznak. A sámán vállkendőn virágdíszek között madár, szellemlény, elefánt is lehet (hasában ötlábú állatokkal).





AZ AKHÁK *Akha* közösségek Laosz, Thaiföld északi részén, Mianmar Keleti-Shan területein, Dél-Kínában, Észak-Vietnamban élnek, falvaik többsége a magas hegyek tetején húzódik meg. Az *akha* férfiak és kislányok egyaránt csípőig érő, általában hátul és a varrások mentén hímzett zubbonyt viselnek, nadrágjuk díszítetlen. A nők ugyancsak díszes kabátot – alatta pántos felsőrészt – hordanak, valamint sűrűn húzott, rövid fekete csípőszoknyát. Viseletüket ezüstérmekkel, *kauri* csigákkal, gyöngyökkel gazdagon kivarrt öv és színes textilrátétekkel díszített lábszárvédő

egészíti ki. Az *akha* női viselet leglátványosabb része a fejdísz, amelyet színes tollak és gyöngysorok, valamint ezüst pénzérmék és félgömbök díszítenek. Ez utóbbiak száma a fejdísz viselőjének koráról, családi állapotáról, gyermekeinek számáról és a család anyagi helyzetéről is árulkodik. Az *akha* lányok fejdísz helyett fejükre simuló sapkát viselnek, mely úgy válik egyre díszesebbé, ahogyan a lányok idősödnek; megfelelő korba lépve a fejdíszben lévő tollak, virágok száma házassági szándékot is jelez.







EGY KÖZÉP-VIETNAMI HEGYI TÖRZS: A BRÚK

A textilek elterjedése előtt veregetett faháncs ruhák szolgálták az emberi test védelmére és öltöztetésére a trópusi világ nagy részén. A veregetett faháncsot, polinéz eredetű – és szinte az összes európai nyelvben elterjedt – nevén a „tapát” a világ számos helyén máig ismerik és használják a textilek helyett vagy mellett. A közép-vietnami *brúk* – jóllehet már legalább fél évszázada felhagytak a taparuhák viselésével és a környékbeli népektől, elsősorban a laóktól veszik textilruháikat – az 1980-as évek végén még fel tudták eleveníteni egy tapa-poncsó készítését. Ennek menete hasonlít a papírkészítésre: a megfelelő fát kivágták, veregetéssel lehántották a kérgét, majd áztatás (puhítás és az ártalmas anyagok eltávolítása) és szárítás után nyertek belőle alapanyagot, amelyből aztán a férfiak számára poncsót készítettek.

A poncsót derékban megkötötték, és arra erősítették a bozótívágó kés tartására szolgáló derékkosarat.

A textilek a *brúknál* is fontos szerepet játszanak a természetfeletti világgal való kommunikációban. Áldozati szertartásaik során a házioltárok alá aggatják fel/terítik ki őket; díszítő funkciójuk mellett a szakrális tér kijelölésére szolgálnak, illetve bizonyos szertartások során a nyilvános gyónás kellékei is. A szertartásokat sokszor egy sámán vezeti, aki imával és énekkel közvetít a földi és az égi világ között.

A *brúk* házai téglalap alaprajzú cölöpházak, melyek járósíntje a föld fölött másfél-két méterre található és a verandához támasztott létrán lehet rá feljutni, két bejáraton keresztül. Az elsőt többnyire a férfiak, a másodikat jellemzően a nők használják. A többnyire két szobából álló *brú* otthonoknak fontos elemei az első szobában található házioltárok, melyek környezetében a szertartások zajlanak, illetve ahol a vendégeket fogadják. A sámánok otthonában ezeken felül még egy sámánoltár is található, amely felfogásuk szerint segítőszellemük lakóhelye.



Az itt bemutatott tárgyak egy olyan világot idéznek fel, amely nemrégben még általános volt Délkelet-Ázsia hegyvidékein, de a modernizáció hatására mára szinte mindenütt eltűnt már.

Az itt látható *brú* sámánoltár bambuszlábait festett-faragott deszkák alkotják, tetején fonott házfallal és tetővel elkerített áldozati fülke található. Az oltár meghatározott részeire jobbról és balról bambuszpálcára felerősített fonott, faragott tárgyakat tűznek, melyek a sámán használati tárgyait, fegyvereit, a sámán segítőszellemének közlekedési eszközeit, hatásállatait mintázák, illetve a segítőszellemnek örömet okozó tárgyakat jelenítik meg szimbolikusan. Csupa olyan tárgyat, melyek szerepet játszanak a sámán legfontosabb tevékenységében: a lélek visszahívásában és a természetfeletti világ képviselőivel folytatott harcban.

AZ OLTÁR FÜLKÉJÉBEN

FARAGOTT ELEFÁNT: segítőállat, mely a földi és égi világban is a sámán és segítőszellem szolgálatában áll és képes az ellenséget megsemmisíteni

AZ OLTÁR FELSZŐ RÉSZÉN TALÁLHATÓ TÁRGYAK

FONOTT LÓ ÉS MADÁR: a sámánnak és segítőszellem(ek)nek égi utazásához

CSÓNAK: a sámán közlekedési eszköze földön, vízen, levegőben

ÍJ, NYÍL, PAJZS, DARÁZSFÉSZEK (az oltár fülkerésze alá tűzik): a sámán fegyverei a lélek visszaszerzésére irányuló harcban

KABÓCÁK SORA: hangjuk örömet okoz és az elkóborolt lelkeket visszacsalogatja

DOB: hangja az elkóborolt lelkeket visszacsalogatja

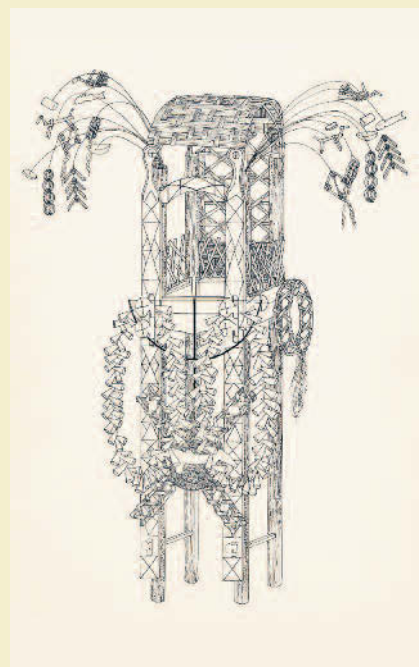
FŐZŐEDÉNYEK: a gazdagság és jólét szimbólumai, amiért a léleknek érdemes visszajönni és az emberek közelében maradni

HAL: a visszatért lélek eledele

SÁMÁNFEJDÍSZ (az oltár fülkerésze alatti faragott deszkára tűzik): a sámán legfontosabb kelléke, amely a legérzékenyebb testrészt, a fejet védi a természetfeletti világból érkező rossz hatásoktól. A fejdíszbe védő amuletteket szokás elhelyezni, a lófarokszerűen lelógó részekbe pedig különféle tárgyakat, például orrszarvúbogár szarvát, tigriksarmot, medve/tigris szemfogát, tengeri csigát, vaddisznó agyarárt, meteoritdarabot. Ennek a fejdísznek szimbolikus mása jelenik meg az oltáron.

AZ OLTÁR LÁBAINÁL TALÁLHATÓ TÁRGYAK

NAPKORONG, TILTÓJEL ÉS FARAGOTT LÓ: a sámánoltár lábainál a fakorong (Nap) a tiltást jelző X alakú fonott szimbólummal együtt a földi és természetfeletti világ határát jelképezi, míg az együtteshez tartozó faragott ló (a sámán hatásállata) a két világ közötti közvetítőként jelenik meg



VISELETERVEZŐ PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Kedves Látogatónk!

A kiállítás végére értél, reméljük hasznos időt töltöttél a múzeumban. Ha megihletett a délkelet-ázsiai textilek és ékszerek világa, van kedved alkotni és szívesen terveznél ruhát és kiegészítőket, vegyél részt pályázatunkon!

A múzeumban kiállított *babafalon* a kiállításon szereplő népek viseleteit bemutató babákat helyeztük el. Néhány helyet szabadon hagyunk, hogy a pályázatra

beküldött díjnyertes alkotásokat a múzeumi babák sorában mutathassuk be a kiállítás utolsó hónapjában.

Az egyéni pályaművek beküldési határideje: 2017. január 9.

A cím, ahová a műveket személyesen vagy postai úton várjuk:
1062 Budapest, Andrassy út 103.

A pályázaton 12 éves kortól lehet részt venni, felső korhatár nincs. A pályamű maximális méretei: 35 cm magas, 10 cm széles

A pályázatra szánt munkát az alábbi információkkal kérjük ellátni: a készítő neve, életkora, elérhetősége (e-mail, telefon), a készített baba adatai (anyag, technika, és hogy milyen nevet adtál neki), hogyan kapcsolódik a kiállításon látottakhoz (rövid indoklás).



baba katu/taliang viseletben (Laosz)
baba hmong viseletben (Laosz)



baba viet viseletben (Vietnam)



baba katu/taliang viseletben (Laosz)



baba klasszikus thai táncos viseletben (Thaiföld)



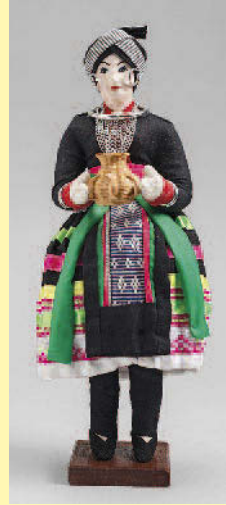
baba katu/taliang viseletben (Laosz)



baba laó viseletben (Laosz)



baba jaó viseletben (Laosz)



baba hmong viseletben (Laosz)



baba viet viseletben (Vietnam)



Jó munkát kívánunk! További információ és felvilágosítás: hoppmuzeumpedagogia@hoppmuseum.hu

játekbbaba hmong viseletben (Luang Prabang)



játekbbaba hmong viseletben (Luang Prabang)



baba hmong viseletben (Dél-Kína, Shidong falu)





Ha végignézted a kiállítást, ne hagyd ki a burmai kiselefántot!
A marionettbabu nemrég még bicegett, de restaurátoraink segítettek rajta,
így óvatosan meg is lehet mozdítani a burmai táncosnővel együtt!

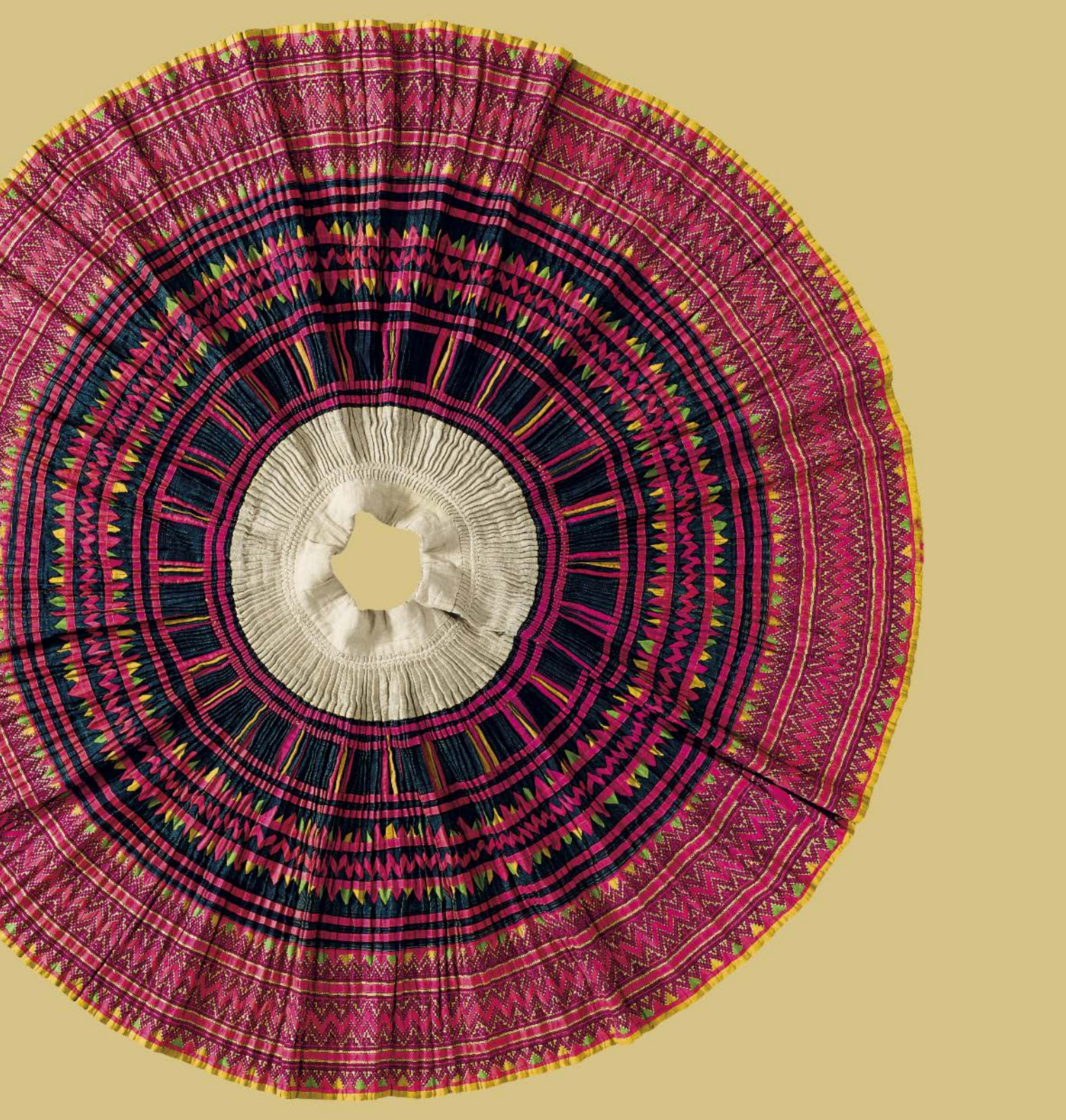
A kiállításvezető füzet a **NÁGÁK, ELEFÁNTOK, MADARAK**
VISELETEK DÉLKELET-ÁZSIA SZÁRAZFÖLDI TÉRSÉGÉBŐL



című kiállításhoz kapcsolódik
Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum, Budapest, 2016

KONCEPCIÓ ÉS SZÖVEG Hársvölgyi Virág
GRAFIKAI TERV Bárd Johanna
SZAKMAILAG ELLENŐRIZTE Brittig Vera, Fajcsák Györgyi,
Kardos Tatjana, Száva Borbála, Vargyas Gábor
RESTAURÁTOROK Asztalos Zoltán, Füzes Andrea
A SZÖVEGET GONDOZTA Kardos Eszter, Ruttkay Helga
KIADÓI KOORDINÁTOR Türk Tímea
FOTÓK Áment Gellért
TÉRKÉP Jederán György
KÉPFELDOLGOZÁS, NYOMDA Mester Nyomda Kft.
FOTÓJOGOK © Fábiánné R. Mária, Fidlóczky József,
Fidlóczky Péter, Száva Borbála, Szilvássy Zoltánné, Vargyas Gábor
© Néprajzi Múzeum, Budapest
© Hopp Ferenc Ázsiai Művészeti Múzeum, Budapest
ISBN 978-615-5304-66-8







9786155304668